

SZÓLJATOK FASCISTA DOBOK!

(1940 történelmi májusán)

Tram-tram. Szóljatok fascista dobok!
Hadd halljam még ma én az eldobott,
a meg nem ismert, útból félretett,
s utoljára boldogiton: a tett!

Töprengő vagyok és törékeny,
de megláttam a jelt az égen,
a hó-roppanást a hegyekben
meghallottam, s az új seregben

felnesztem a friss tavaszi dalra,
s továbbadtam repesve hallva.
Nem vagyok harcos csak erőtlen
költő, de sohase törődtem

korhadt renddel, terpedt sötéttel,
reakcióval: lesz-e étel
számomra holnap? – ez nem érdekelt,
csak szám lelkesen velük énekelt.

Nyűgöz a mult, szegény, esendő,
gyöngye vagyok, de tudtam: a jövőendő
az a tiétek, új és szent tavasz,
s napja egész világra sugaraz.

Füleltem, hogy messziről dübörgtök,
hallottam, hogy áradva jöttök,
lassú cammogót megelőztök,
s Európán ujjongva győztök.

Zászlótok én magamba' vittem,
és bennetek rajongva hittem;
az imperiumban: a férfias
latin esodában, mely szellem, a vas,

vér, hősök jogán újra törvényt
ír. Ami jön és ami történt,
megálmodtam, de nem ügyeltek
a szómrá, s konokul a lelket

bennem elfojtották, megölték.
S új tavaszok gyönyörű zöldjét
nem látom már, szomorú torzó
maradtam, s névtelen koporsó

vár reám, nem győzelmes élet:
szabadon, szépen már nem élek,
de jól esik, hogy dübörgtök
és már közel marsolva jöttök.

Hajrá! Szóljatok fascista dobok,
sasos vexillum fennen csak lobogj:
toroljátok meg, hogy megöltek,
dalotok járja be a földet!

Budapest, 1940 május 21.

Mihály László